ஏலாம்மாவும் குட்டி இளவரசியும்

Karshayini Karshayini

ஒரு அழகான மலைக்கிராமத்தில், விடியற்காலை நேரம் மிகவும் அமைதியாக இருந்தது. உயர்ந்த மலையிலிருந்து ஆரவாரத்துடன் பாயும் அருவி நீர், கீழே இருந்த தெளிவான ஆற்றுடன் அழகாகக் கலந்தது.

அங்கே ஏலாம்மா என்ற நல்ல குணமும் கருணை உள்ளமும் கொண்ட பெண் வாழ்ந்து வந்தாள். அவள் தினமும் காலையில் ஆற்றங்கரைக்கு வந்து வேலைகளைச் செய்யும்போது, மீன்பிடிப்பவர்கள் பாடும் ஏலே லோ ஆயிலாஷா பாடலை மனதிற்குள் முணுமுணுப்பாய் பாடுவாள்.

அவள் உதடுகள் பாடினாலும், அவளது கண்கள் எப்போதும் ஆழ்ந்த சோகத்தை சுமந்திருந்தன. சில காலத்திற்கு முன்புதான் அவளது செல்ல மகள் மீனம்மா இறந்துபோயிருந்தாள். அந்த நினைவுகளால் ஏலாம்மா தினமும் கண்ணீர் வடித்துக் கொண்டிருந்தாள்.

அன்றும் வழக்கம்போல அதிகாலையில் ஏலாம்மா ஆற்றங்கரையில் நின்றுகொண்டிருந்தாள். அப்போது ஆற்றின் தெளிந்த நீரில் மிதந்து வந்த ஒரு சிறிய அதிசயப் படகு, மெதுவாகக் கரையை வந்து ஒதுங்கியது.

Generated By www.genstory.app

ஆச்சரியமடைந்த ஏலாம்மா வேகமாக ஓடிப்போய்ப் பார்த்தாள். அந்தப் படகின் நடுவே ஒரு பிரகாசமான சிவப்பு நிறக் கம்பளத்தில், ஒரு சுட்டி பாப்பா அழகாகப் புன்னகைத்துக்கொண்டிருந்தது.

அந்தக் குழந்தையின் அருகில் ஒரு கடிதமும் சிறிய பெட்டியும் வைக்கப்பட்டிருந்தன. ஏலாம்மா பதற்றத்துடன் அந்தக் கடிதத்தை எடுத்துப் படிக்கத் தொடங்கினாள்.

அது ஆபத்திலிருந்து தப்பிப்பதற்காக ஆற்றில் அனுப்பி வைக்கப்பட்ட நாட்டின் குட்டி இளவரசியின் கடிதம். தன் மகள் மீனம்மாவே மீண்டும் பிறந்து வந்துவிட்டதாகக் கருதி, ஏலாம்மாவின் சோகம் பறந்துபோய் ஆனந்தக் கண்ணீர் பெருகியது.

குழந்தையைத் தன் தாயன்போடு கைகளில் ஏந்திக்கொண்டு ஏலாம்மா மகிழ்ச்சியோடு தன் குடிலுக்குள் காலடி எடுத்து வைத்தாள்.

Generated By www.genstory.app

அப்போது வீட்டில் ஒரு அற்புதம் நடந்தது. சுவரில் இருந்த மறைந்த மகள் மீனம்மாவின் படத்திலிருந்து ஒரு பூமாலை நழுவி, குட்டி இளவரசியின் கழுத்தில் சரியாக விழுந்தது.

தன் அக்கா வானத்திலிருந்து வாழ்த்துவது போல அந்தப் பாப்பா கலகலவெனச் சிரித்தது. அன்று முதல் ஏலாம்மாவின் வீட்டில் சோகம் மறைந்து அன்பும் மகிழ்ச்சியும் பொங்கியது. குட்டி இளவரசி ஒரு ஏழைத் தாயின் அரவணைப்பில் செல்லமாக வளரத் தொடங்கினாள்.